

РЕШЕНИЕ

№ 27551

гр. София, 18.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46 състав, в
публично заседание на 18.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариана Маркова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разглежда дело номер **7407** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) вр. чл.211 Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР).
Образувано е по жалба на В. П. В., чрез адв. Е. И. от САК срещу заповед № 517з-3363/24.06.2024 г. на директора на ОДМВР - С., с която му е наложено наказание „порицание“ за срок от 6 месеца за извършено дисциплинарно нарушение на чл.204 т.3, чл. 194, ал. 2, т. 1, чл.197, ал.1, т.3 и чл. 200, ал. 1, т. 15 от ЗМВР.
С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед, като са изложени доводи за нейната незаконосъобразност на основание чл. 146, т.2, т. 3 и т. 5 от АПК. Твърди се, че в заповедта не са посочени доказателствата за извършеното нарушение, както и не са описани конкретните фактически обстоятелства. Поддържа се, че тя е издадена при непълнота на проверката, неправилна преценка на доказателствата и при липса на мотиви относно тежестта на нарушението. Изтъква се, че оспореният административен акт е издаден при несъответствие с целта на закона и при превратно упражняване на власт. Искане се отмяна на оспорената заповед.
В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. И., който моли за отмяна на обжалваната заповед като неправилна и незаконосъобразна. Претендира разноси по списък.
Ответникът – директор на ОДМВР, чрез процесуалния си представител юрк. И., представя писмени бележки. Счита за безспорно установено извършването на дисциплинарното нарушение от наказания служител, както и за законосъобразна издадената заповед за налагане на дисциплинарно нарушение. Излага, че на жалбоподателя е предоставена възможност да осъществи правото си на защита по чл.207 от ЗМВР, доколкото служителят е запознат със заповедта за проверката, както и със справката за резултатите от извършената проверка. Дадена

му е възможност да даде допълнително обяснения по случая. Счита, че не е нарушено правото на защита на жалбоподателя, като той е реализирал в пълен обем своите права. На основание чл.206, ал.2 от ЗМВР, при определя на вида и размера на дисциплинарното наказание са взети предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици. Прави искане за отхвърляне на жалбата. В случай на евентуалност прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, поради липса на фактическа и правна сложност.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед № 517з-3363/24.06.2024 г. на директора на ОДМВР - С., връчена на жалбоподателя на 04.07.2024 г., му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца - на основание чл.204 т.3, чл. 194, ал. 2, т. 1, чл.197, ал.1, т.3 във вр. чл. 200, ал. 1, т. 15 от ЗМВР.

Поводът за извършване на проверката е докладна записка № 322р-235/08.01.2024 г. на началник група „ОП“ ст. инспектор П. И., в която е отразено, че за времето от 23:00 ч. на 05.01.2024 г. до 04:00 ч. на 06.01.2024 г. съвместно с ВПД началник група „КП“ ст. инспектор В. Й. е осъществил контрол на дежурни по график автопатрули на РУ-П., РУ – Б., РУ – Е. П. и РУ – И.. В т.4 от докладната записка е посочено, че в 02:00 ч. на 06.01.2024 г. на АМ „Т.“ след тунел „Т. врата“ посока [населено място] при „карауката на КАТ“, където има обособено КПП по линия на противодействие на „незаконната миграция“ установили паркиран служебен автомобил на ГДЖСОБТ, в който не е имало служители и също така не е имало други служители на МВР. Не е посочено къде е отразена тази проверка от страна на проверяващия екип, така както е посочено отразяването на останалите проверки в съответните дневници.

В тази връзка са изискани и депозирани подробни докладни записки с рег. № 322р-496/15.01.2024 г. от П. И. и рег. № 322р-497/15.01.2024 г. от В. Й., в които се съдържа допълнителна информация относно отразеното в докладна записка № 322р-235/08.01.2024 г. В тях е уточнено, че проверяващият екип се е движел със служебен автомобил, марка „Д. Дъстър“ с рег. [рег.номер на МПС] по АМ Т. в посока към [населено място], не са забелязали служебен автомобил на МВР преди тръбата на тунел „Т. врата; след излизане от тунела пред сградата на КПП видели паркиран служебен автомобил на ГДЖСОБТ, в който не е имало никой и не е имало служебен автомобил на МВР; останали на място около минута-минута и половина, след което обърнали посоката на движение към [населено място], преминали през тръбата на тунела и нито след него, нито на разположения вдясно от пътното платно паркинг не установили служебен автомобил на МВР.

Видно от приложената по делото административна преписка, преди налагане на дисциплинарното наказание, наказващият орган е изпълнил процедурата по 205, ал. 2 от ЗМВР по образуване на дисциплинарното производство чрез възлагане на проверка на комисия за изясняване на фактите по нарушението – заповед № 517з-461/26.01.2024 г., изменена със заповед № 517з-822/16.02.2024 г. – и двете връчени на жалбоподателя на 07.03.2024 г., изменена със заповед № 517з-1378/20.03.2024 г. – връчена на жалбоподателя на 22.04.2024 г. Чрез връчването на заповедите по образуване на дисциплинарното производство, чрез възлагане на проверка от определена комисия, както и на заповедите за продължаване срока на проверката, на жалбоподателя са осигурени правата му за осигуряване право на участие и защита на наказвания служител, предвидена в чл. 205, ал. 3, чл. 207, ал. 8, т. 1-6 от ЗМВР.

Видно от административната преписка, определената дисциплинарна комисия изготвила справка за резултатите от проверката рег. № УРИ 517р-9580/19.04.2024 г. по чл. 207, ал. 7 от ЗМВР, която е връчена на жалбоподателя на 22.04.2024 г., като му е дадена възможност за писмени обяснения по чл. 207, ал. 8, т. 6 от ЗМВР. Жалбоподателят е депозирал писмени възражения с вх. № 51700 -7031/24.04.2024 г. и на 28.05.2024 г. е бил изслушан от ДНО. С връчването на справката е

извършена и процедурата по чл. 206, ал. 1 от ЗМВР по даване на възможност за писмени обяснения от наказвания преди налагане на дисциплинарното наказание.

В цитираната обобщена справка за резултатите от проверката по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР, органите по дисциплинарното производство установяват, че жалбоподателят е на длъжност младши инспектор – младши автоконтрольор I степен в група „Контрол на пътното движение по главни пътища и магистрали“ на сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОДМВР, като назначен на 05.01.2024 г. в наряд „Д. 100“ (за времето от 19:00 ч. до 07:00 ч. на 06.01.2024 г.) със служебен автомобил „О. А.“ с рег. [рег.номер на МПС] на автомагистрала „Т.“, в района на тунел „Т. врата“, през периода от време 01:23 часа на 06.01.2024 г., до 04:59 часа на 06.01.2024 г. „излязъл от пътя в крайпътна територия и престоял там около 3 часа“; през същото време не извършвал дейност, като за това не уведомил оперативната дежурна част или ръководен служител.

Формирани са изводи, както следва:

1. На 05.01.2024 г. ст. инспектор П. И. началник група ОР при РУ –П., за времето от 23:00 ч. на 05.01.2024 г. до 04:00 ч. на 06.01.2024 г. съвместно с ВПД ст. инспектор В. Й., началник група група КП при РУ – П. са осъществили контрол на територията на РУ при ОДМВР – С. и около 02:00 ч. на 06.01.2024 г. на АМ – Т. след тунел „Т. врата“ посока [населено място] установили паркиран служебен автомобил на ГДЖСОБТ, в който не е имало служители и също така не е имало други служители на МВР.

2. На 05.01.2024 г. съгласно ежедневна ведомост в наряд „Д. 100“ на АМ „Т.“, на тунел „Т. врата“ за времето от 19:00 ч. на 05.01.2024 г. до 07:00 ч. на 06.01.2024 г. са били назначени мл. инспектор И. Х. И. като старши на наряда и мл. инспектор В. П. В. като водач на служебен автомобил „О. А.“ с рег. [рег.номер на МПС] , мл. автоконтрольори в група „КПДГПА“, сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОДМВР.

3. От извършената справка в автоматизирана система за локализация и визуализация на мобилни единици в МВР е установено, че служебен автомобил „О. А.“ с рег. [рег.номер на МПС] на 05.01.2024 г. в 23:32:32 ч. потегля от КПП „Т. врата“ по АМ-Т. посока [населено място]; в 23:45:50 ч. автомобилът обръща посоката на движение на пътен възел „М.“ и се насочва посока [населено място] по АМ – Т.; в 23:51:35 ч. спира на КПП „Т. врата“; на 06.01.2024 г. в 01:22:15 ч. потегля от КПП „Т. врата“ и в 01:23:00 ч. се отклонява вдясно от АМ Т. непосредствено преди тунел „Т. врата“ посока [населено място] като навлиза в крайпътна територия, където престоява до 04:59 ч., когато потегля и в 05:00:16 ч. на 06.01.2024 г. спира на КПП „Т. врата“.

Прието е, че с това е нарушена разпоредбата на чл. 54, ал. 1, т.1 от Инструкция № 8121з-749/20.10.2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение, според която „Полицейските органи осъществяват дейност по контрол на пътното движение, като не напускат разпоредените им за обслужване участъци с постове и маршрути без съгласуване и разпореждане на длъжностните лица, отговарящи за дейността на контрола на пътното движение и дежурните в ОДЦ/ОДЧ и заповед рег. № 8121з-55/17.01.2023 г. на главния секретар на МВР.

За да достигне до тези констатации дисциплинарната комисия е взела предвид докладна записка на контролиращ екип с рег. № 322р-235/08.01.2024 г., справка относно извършена проверка по докладната записка, заповед и план за провеждане на СПО в района на км.54+000 на АМ Т., ежедневна ведомост за група КПДГПА; ежедневна форма за отчет на наряда; пътен лист на автомобила и данни от GPS - справка на служебния автомобил „О. А.“ с рег. [рег.номер на МПС]

Със заповед № 517з-3363/24.06.2024 г. на директора на ОДМВР - С., връчена на жалбоподателя на

04.07.2024 г., му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца - на основание чл.204 т.3, чл. 194, ал. 2, т. 1, чл.197, ал.1, т.3 във вр. чл. 200, ал. 1, т. 15 от ЗМВР, за това, че: като назначен на 05.01.2024 г. в наряд „Д. 100“ със служебен автомобил на Автомагистрала „Т.“, в района на тунел „Т. врата“, през периода от време 01:23 часа на 06.01.2024 г. до 04:59 часа на 06.01.2024 г. „излязъл от пътя в крайпътна територия и престоял там около 3 часа“; през същото време не е извършвал дейност, като за това не уведомил оперативната дежурна част или ръководен служител“. Прието е от дисциплинарна наказващия орган, че така служителят е извършил нарушение на служебната дисциплина, по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 1 ЗМВР („неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители“), което е конкретизирано като неизпълнение разпоредбите на чл. 54 от Инструкция № 81213-749/20.10.2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение“, издадена от министъра на МВР. В тази връзка дисциплинарното обвинение, с оглед чл. 54, т. 1 от Инструкцията е за бездействие, тъй като посредством GPS – наблюдение било установено, че полицейският екип, включващ и жалбоподателя В. П. В. се намирал в посочения времеви период в крайпътна територия, извън платното за движение, в тъмната част на денонощието, като (по смисъла на нормата) „напуснал разпоредените за обслужване участъци с постове и маршрути, без съгласуване и разпореждане на длъжностните лица, отговарящи за дейността на контрола на пътното движение и дежурните в ОДЦ/ОДЧ“.

По делото с писмо № 11-00-2050/13.02.2025 г. от АПИ е представена информация за движението и таблица с преминаванията на ППС – лек автомобил, марка „Д. Дъстър“, с рег. [рег.номер на МПС] . Според тази информация в 01:56:55 ч. на 06.01.2024 г. автомобилът е заснет от камера на контролна точка 20311, отговаряща на локация тунел Топли дол (посока [населено място] – [населено място]) и в 02:04:15 ч. на 06.01.2024 г. автомобилът е заснет от камера на контролна точка 10051, отговаряща на локация [населено място] (посока [населено място] – [населено място]).

От показанията на свидетеля И. И., които съдът кредитира, се установява, че през м. януари 2024 г. е работел в екип нощна смяна с жалбоподателя В. на АМ „Т.“, в района на тунел „Т. врата“, със зона на действие от 54-ти до 56-ти км. Свидетелят посочва, че на място е имало и екип на Жандармерията (от двама служители) и задачата на екипите била изграждане на КПП за принудително спиране на автомобили, които не са се подчинили на подаден преди това полицейски сигнал за проверка, във връзка с провеждана СПО по линия за противодействие на незаконната миграция. Св. И. посочва, че екипът на Жандармерията престоява само на КПП, а техният екип е патрулирал между 54-ти и 56-ти км. Св. И. обяснява, че в този участък от магистралата в посока [населено място], преди тунела има поставена мантиanela, зад която има канал и ограда, поради което не е възможно да се излезе извън пътното платно. След тунела, гледано в същата посока, вдясно от пътя има паркинг, който се намира на 53-ти км. и при спиране в него има пълна видимост към преминаващите автомобили. Свидетелят И. заявява, че по време на това дежурство никой не е минавал да ги проверява. Също така твърди, че служителите на Жандармерията стоят на терасата на КПП и гледат в посока [населено място]. От тази позиция могат да видят автомобил, който идва от [населено място] и продължава към [населено място], но не и ако проверяващият екип е обърнал посоката си на движение на самото КПП и е тръгнал към [населено място]. Св. И. обяснява, че за проверката бил уведомен една седмица след дежурството. Също така излага в показанията си, че при студено време често се случва да има проблеми с GPS и системата дава отклонение в местоположението на екипа от това, на което са разпределени

(понякога с километри), но в такива случаи дежурният винаги им звъни, за да му дадат точката, в която се намират.

По производството е разпитан и свидетеля Р. Г. Г., от чийто показания се установява, че КПП на тунел „Т. врата“ се намира на около 100 метра от тунела в посока [населено място] и не е възможно да се паркира МПС извън пътното платно, защото има мантинела и ограда.

При така установените факти настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл.146 от АПК, по реда на чл.168, ал.1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от легитимирано лице, адресат на заповедта срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и в законоустановения срок.

Съдът приема, че заповедта е издадена от компетентен орган и в предписаната от закона форма по правилата на чл. 204, т. 3 и чл. 210 от ЗМВР. Тя е издадена от старши комисар Т. Ц., който е бил преназначен от министъра на МВР със заповед № 8121К-15075/13.12.2023 г. на длъжността „директор на Областна дирекция на МВР - С.“ и е встъпил в длъжност на 14.12.2023 г., доказателства за което са налични по делото.

В административното производство, приключило с издаването на оспорената заповед, № 517з-3364/24.06.2024 г. не са допуснати нарушения на процесуалните правила, установени с разпоредбите на чл. 205, ал. 1, ал. 3, ал. 4 и ал. 6; чл. 206, ал. ал. 1-4; чл. 210, ал. 1 и ал. 2 ЗМВР.

Спазени са изискванията за съдържание при издаване на административен акт - чл.210 ЗМВР, съгласно който заповедта следва да съдържа извършителят, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, разпоредбите, които се твърди да са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено, правното основание и наказанието, което се налага, срокът на наказанието, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта.

Съдът намира, че при издаването на заповедта са спазени специалните административно-производствени правила по ЗМВР. Ответникът е спазил двумесечният срок по чл.195, ал.1 ЗМВР, който започва да тече от момента, в който дисциплинарно наказващият орган се е запознал с всички относими факти и обстоятелства и относно нарушителя и извършеното от него дисциплинарно нарушение.

Съгласно чл.206, ал.1 ЗМВР дисциплинарно-наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения. В конкретния случай, видно от установеното, жалбоподателят е имал възможността да представи писмени обяснения.

С оглед на изложеното следва да се направи извод, че не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, ограничаващи правото на участие на жалбоподателя в производството по издаване на оспорената заповед. В тази връзка съдът не споделя поддържаните в жалбата доводи за липса на описание на конкретните фактически обстоятелства и допуснати нарушения при издаването ѝ.

Независимо от това, съдът намира, че процесната заповед е издадена при неправилно приложение на материалния закон, като в хода на дисциплинарното производство не са безспорно установени всички елементи от състава на дисциплинарното нарушение, за което на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание. Въпреки събраните доказателства и извършените множество действия по изясняване на релевантните факти, от страна на дисциплинарнонаказващия орган, не е доказано извършване на действия от страна на жалбоподателя, които действия да бъдат квалифицирани като неизпълнение от страна на В. П. В. на разпоредбите на ЗМВР и на подзаконовите нормативни актове, регламентиращи дейността му и да може обосновано да бъдат

квалифицирани като дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР – неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители.

Дисциплинарната отговорност на служителите се ангажира при наличие на виновно противоправно деяние. Административният орган следва да докаже, че служителят виновно (умишлено или по непредпазливост в двете й форми - небрежност и самонадеяност) е нарушил служебната дисциплина и е извършил дисциплинарно нарушение по някоя от хипотезите на чл. 194, ал.2 от ЗМВР. Когато се касае за дисциплинарната отговорност следва да се има предвид, че същата се реализира в рамките на дисциплинарно производство, в което се установява нарушението на служебната дисциплина. То трябва да се докаже от административния орган безусловно.

Видно от заповедта, в нея се сочи, че нарушението следва да се счита установено въз основа на докладна записка с рег. № 322р-235/08.01.2024 г. и материалите от проверката, образувана със заповед № 517з-461/26.01.2024 г., изменена и допълнена със заповед № 517з-822/16.02.2024 г. и заповед № 517з-1378/20.03.2024 г.; заповед и план за провеждане на СПО, ежедневна ведомост за група КПДГПА; ежедневна форма за отчет на наряда; пътен лист на автомобила и данни от GPS - справка на служебния автомобил „О. А.“ с рег. [рег.номер на МПС].

Ответникът, чиято е доказателствената тежест в това производство е длъжен да установи по безспорен начин, че жалбоподателят на 05.01.2024 г. в наряд „Д. 100“ със служебен автомобил на Автомагистрала „Т.“, в района на тунел „Т. врата“, през периода от време 01:23 часа на 06.01.2024 г. до 04:59 часа на 06.01.2024 г. „излязъл от пътя в крайпътна територия и престоял там около 3 часа“ и през същото време не е извършвал дейност, като за това не уведомил оперативната дежурна част или ръководен служител“ и по този начин е нарушил чл. 194, ал. 2, т. 1 ЗМВР и чл. 54 от Инструкция № 8121з-749/20.10.2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение“, издадена от министъра на МВР.

На първо място от съдържащата се в писмо № 11-00-2050/13.02.2025 г. на АПИ информация за движението и таблица с преминаванията на ППС – лек автомобил, марка „Д. Дъстър“, с рег. [рег.номер на МПС], управляван от контролиращия екип в състав ст. инспектор П. И. и ст.инспектор В. Й. е видно, че към момента на твърдения контрол на АП „Д. 100“ на АМ Т., тунел „Т. врата“ – около 02:00 ч. на 06.01.2024 г., автомобилът на контролиращия екип е заснет от тол-камерите на АПИ в в 01:56:55 ч. на контролна точка 20311, отговаряща на локация тунел Топли дол (посока [населено място] – [населено място]) и в 02:04:15 ч. - на контролна точка 10051, отговаряща на локация [населено място] (посока [населено място] – [населено място]). При това положение и предвид значителното разстояние, практически е невъзможно контролиращият екип да е преминал около 02:00 ч. на 06.01.2024 г. в района на тунел „Т. врата“ на АМ Т..

Съдът кредитира изцяло така предоставените данни от АПИ, тъй като са получени в резултат на използвана техника на съответните контролни точки, предоставената информация е за преминаване през контролните точки на служебен автомобил и същите са годно доказателствено средство, което съответства на изискванията на чл. 39, ал. 1 от АПК.

Посочената информация изцяло се подкрепя от събраните гласни доказателства, съдържащи се в показанията на св. И., че по време на наряда от 19:00 ч. на 05.01.2024 г. до 07:00 ч. на 06.01.2024 г. на АМ Т. в района на тунел „Т. врата“, 54-ти до 56-ти км. никой не е минавал да ги проверява, както и, че в този участък от магистралата в посока [населено място] инфраструктурата не позволява да се излезе извън пътното платно в какъвто смисъл са и показанията на св. Г.. Относно така възприетите обстоятелства съдът кредитира напълно показанията на св. И. като

последователни, непротиворечиви и съответстващи на представените по делото доказателства. Изводът за липса на извършване на вмененото на жалбоподателя дисциплинарно нарушение не се опровергава и от ежедневната ведомост за група КПДГПА, ежедневна форма за отчет на наряда, пътния лист на автомобила и най-вече от данните от GPS - справка на служебния автомобил „О. А.“ с рег. [рег.номер на МПС] . От тези писмени доказателства обективно се установява, че във времеви период 01:23 часа на 06.01.2024 г. до 04:59 часа на 06.01.2024 г. в района на тунел „Т. врата“ на АМ Т. в продължение на около 3 часа служителите от АП „Д. 100“ и служебният автомобил са били в покой/престой и няма извършвана дейност от наряда. Така възприетите от ДНО факти обаче сочат на съвсем различно дисциплинарно нарушение.

В заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е посочено, че съгласно разпоредбите на чл. 206, ал. 3 и, ал. 4 от ЗМВР, за разкриване на обективната истина в хода на дисциплинарното производство могат да се използват всички начини и средства, допустими от закон, като наказващият орган е длъжен да събере и оцени всички доказателства. Като не е събрал всички относими към конкретния случай доказателства, дисциплинарна наказващият орган е възприел фактическата установеност, представена от проверяващата комисия, без да направи собствени изводи.

Предвид изложените съображения съдът намира, че оспорения административен акт е издаден в нарушение на материалния закон, поради което и заповедта, с която на В. В. е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ подлежи на отмяна като незаконосъобразна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 800 лв., представляващи 10 лв. заплатена държавна такса, 40 лв. за призоваване на един свидетел, 750 лв. – заплатено адвокатско възнаграждение, съгласно представен договор за правна помощ и процесуално представителство от 09.07.2024 г. (л.11 от делото). Съдът счита за неоснователно възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, направено от ответника, предвид договореното адвокатско възнаграждение в минимален размер, съгласно чл.8, ал.2, т.3 от Наредба № 1/2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа. Доколкото по делото са разпитани двама свидетели – един при довеждане и един при призоваване, сумата от 40 лв. за призоваване на третия свидетел е недължимо платена, поради което не подлежи на възстановяване.

Воден от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 46–ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на В. П. В., ЕГН [ЕГН], заповед № 517з-3363/24.06.2024 г. на директора на ОДМВР - С., с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА Областна дирекция на вътрешните работи – С. да заплати на В. П. В., ЕГН [ЕГН], разноски в размер на 800.00 (осемстотин) лева.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 211 изречение последно от ЗМВР.

Съдия: